

## TERMINOLOGIA BÀSICA KANTIANA

- Raó**: Facultat de pensar, d'establir relacions d'implicació entre els judicis.
  - Sensibilitat**: Facultat o capacitat de captar perceptivament el món que ens envolta.
  - Enteniment**: Facultat o capacitat de conèixer el món percebut i de representar-lo mitjançant conceptes i expressar-lo mitjançant judicis.
  - Categoria**: Concepte pur (buit de contingut empíric), que sintetitza l'experiència sensible.
  - Imaginació**: Facultat d'extreure esquemes sintètics d'allò percebut mitjançant la sensibilitat.
  - Noümen**: Cosa en sí; La realitat en sí mateixa, de la qual podem pensar la seva existència, però no tenir-ne coneixement ni cap mena de percepció possible.
  - Fenomen**: Allò que se'ns apareix. És una intuïció empírica que prové de la sensibilitat composada per una matèria = dades dels sentits + una forma = intuïció pura d'Espai i Temps.
  - Transcendental**: Condicions a priori de possibilitat de l'experiència. No és el que està més enllà de tota experiència sinó anterior i la fa possible.
  - Idea**: Concepte necessari de la raó pura al qual no correspon cap objecte que pugui ser donat als sentits. No és objecte de coneixement però serveix de model per a l'acció moral.
  - Substància**: És transcendental, categoria que fa possible el coneixement dels objectes materials.
  - Dialèctica**: Lògica de l'aparença que serveix per criticar les pretensions de la raó d'ultrapassar els límits de l'experiència en el seu afany de trobar un fonament últim a tot allò donat.
  - **Conèixer**, intuïció del objecte que em permet crear el concepte.
  - **Pensar**, establir relacions i associacions entre conceptes. L'arbre és un vegetal.
  - **Saber**, es refereix al coneixement vertader i universal.
  - **Ciència**, saber científic que augmenta el nostre coneixement, és necessari i universal.
  - **A priori**, principis que no procedeixen de l'experiència. Veritats universals i necessàries.
  - **A posteriori**, veritats de fets, generals i probables. Procedeixen de l'experiència.
  - **Judicis analítics**, A és B. El tot és més gran que cadascuna de les seves parts. El predicat és troba inclòs en el subjecte, són **explicatius**, són necessaris perquè no és possible negar A sense negar B. No augmenten els nostres coneixements i per tant **no són científics**.
  - **Judicis sintètics**, el predicat no es troba dins del subjecte, ( els cossos són pesats). Augmenten els nostres coneixements i ens permeten establir noves connexions. Són **extensius**.
- Les proposicions científiques són judicis sintètics a priori. Totes? No. Els principis fonamentals de la Física i la Matemàtica** pura si són judicis sintètics a priori, però hi ha judicis empírics que s'estableixen experimentalment en totes les ciències.
- Voluntat = Raó pràctica**. És autònoma en el sentit de que es regula a sí mateixa i no depèn de res exterior que l'obligui a actuar. Construeix els seus propis imperatius o mandats els quals compleix per deure o respecte a la llei moral.
  - Libertat**: És la condició necessària de tota moralitat. No es pot demostrar la seva existència; pertany a l'àmbit del noümen com a ideal de tota acció. L'humà en participa perquè per una part és fenomen i com a tal està sotmès a la llei de la causalitat; però per altra part és noümen (ànima i esperit) i com a tal pot arribar a ser lliure. És un postulat de la raó pràctica.
  - Postulat**: Enunciat o proposició que es considera vertader sense demostració i que s'ha d'acceptar perquè, cas de no fer-ho, la moral no seria possible.